

POUTNÍK

ROČNÍK XXII/XXIII
VÁNOCE 2018
LEDEN 2019

SMYSL VÁNOC

Ježíš chce být mezi lidmi.

„Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“
(Mt. 18, 20).

Ježíš je s námi, stejně jako byl s Marií a Josefem před dvěma tisíci lety. Jeho přítomnost je však duchovní.

Nehledejme ho pouze ve svatostáncích. Je mezi námi, chce s námi sdílet naše myšlenky, plány, starosti a radosti... Přišel na zem také proto, abychom ho neustále mohli mít mezi sebou, aby nám dával světlo, naději, dar porozumění - to, co s sebou přináší každé Vánoce.

Pokoj na zemi.

Bůh nás jistě vyslyší, když se modlíme, aby byl oslaven. Věříme, že si takovou modlitbu přeje.

Další modlitbou, kterou by chtěl vyslyšet, je prosba o mír – kéž bychom se všichni ztotožnili s touto jeho vůlí. Vždyť tolik miluje všechny své děti.

„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má zalíbení!“

Matka

Z čistého mateřství neposkvrněné matky se narodilo Božské dítě... Závoj se poodhrnul a jesličky zaplavilo světlo. Vše je stejné jako předtím, ale Matka září neobvyklou krásou. Její svatozář, kterou andělé již znají, mohou obdivovat i naše oči.

S narozením tohoto děťátka se rodí i církev. A Maria se stává i její matkou.

Řekl to i Pavel VI.: „*Maria Matka Kristova je také matkou věřících a všech pastýřů, je tedy matkou všech.*“ Vezmi i nás do náruče, Maria, pomoz nám, abychom si uvědomili pravý smysl Vánoc.

Smysl Vánoc

Vánoce odpovídají rok co rok na základní potřebu mé duše: Vnímat Boží lásku. Jsou pro mne pobídkou k neustálé snaze, aby tam, kde žiji, byl přítomen Kristus. „Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt. 18, 20) Každý den, doma, v práci či ve škole tak můžeme prožívat duchovní Vánoce...

Oslava Ježíšova narození mi otevírá srdce pro celý svět. Teplo jesliček se přelévá za hranice křesťanského světa a proniká všude - jako znamení, že toto dítě se zrodilo pro všechny. O Vánocích si pokaždé kladu otázku: Kolikrát ještě tyto svátky prožiji zde na zemi? Odpověď neznám. To mi pomáhá žít každý rok tak, jako by byl poslední. Stále mohu očekávat svůj „den narození“, dies natalis – den, který bude začátkem věčného života.

Rodina

Vánoce jsou svátkem rodiny. Která rodina by mohla být důležitější, ne-li ta z betlémské jeskyně? Vznikla právě tam, s narozením děťátka. V tom okamžiku se v Mariině a Josefově srdci naplno probudila láska k jejím novému členu: k Bohu, který se stal dítětem.

JAK POVSTALY CHUDOBKY

Při Pána Krista narození velká radost ve Stvoření byla od hvězd až po kamení.

Radovaly se mraky, stromy.
Radovaly se cesty, domy.
Radoval se, že kráčí chromý.

Ptáci a také andělové,
nebeské říše vojínové,
provozovaly zpěvy nové.

**Co němé bylo, mluvilo.
Co temné bylo, svítilo.
Co slepé, světlo spatřilo.**

Na ráj si všichni vzpomínali,
kdy v náručí Božím usínali
silní i slabí, velcí i malí.

Obloha, vody, lesy, zem,
jediným byla Betlémem.
Spasitel narodil se všem.

Andělé s pastýři a králi,
všichni mu zpívali a hráli.
I my tam tenkrát zbožně stáli.

Děťátko malé, Stvořitel,
nebeských sluncí držitel,
se chladem třásl a hlad měl.

Bůh silný, Světlo pro pohany,
na klíně ležel Matky Panny,
zvířátek dechem zahřívány.

Nad nesmírnou tou chudobou
hvězdy, co chodí oblohou,
se zdržet pláče nemohou.

Padají hvězdné slzy na zem
zdupanou kroky, ztuhlou mrazem,
chudobky bílé jsou z nich rázem.

Chudobky bílé s červenou.
Kdo uvidí je, vzpomenou,
do Betléma že dobře jdou.

Ze sbírky Jana Zahradníčka –
JEŽÍŠKOVA KOŠILKA

Rodina: slovo, které má nesmírný význam, bohatý a hluboký, vznešený i prostý – a hlavně opravdový.

Rodina buď je, nebo není. Vládne v ní klid, jistota, jednota, vzájemná láska a pokoj, pronikající až do hloubi duše. Přála bych si, aby se o Vánocích slovo *rodina* ohnivým písmem vtisklo do našich duší. Rodina, jejíž členové se na vše dívají nadpřirozenými očima a navzájem v sobě vidí Ježíše, se stává opravdovou rodinou – místem, kde nikdo nemá srdce z kamene, nýbrž z „masa“.

Je ve tvé rodině nebo ve tvém společenství někdo, kdo duchovně strádá? Takovému člověku je třeba porozumět, jako to dokáže matka, nebo dokonce lépe. Je třeba mu pomoci slovem či příkladem; nedopustit, aby mu chybělo rodinné zázemí. Je někdo nemocný? Ať je tím nejmilovanějším bratrem. Je třeba trpět s ním, snažit se plně pochopit jeho bolest.

Je někdo blízko smrti? Představte si, že jste na jeho místě, a dělejte to, co byste si přáli, aby druzí až do poslední chvíle činili vám.

Někdo se raduje? Radujte se s ním, aby jeho štěstí nezkažil smutek a jeho duše se neuzavřela. Ať je jeho radost radostí všech. Vkládejte každému do srdce ten jedinečný odkaz: smysl pro rodinu. Nedávejte nikdy přednost jakékoli činnosti, ani duchovní ani apoštolské, pokud by tím měla utrpět rodina. Kamkoli přinášíte Kristův ideál, snažte se ohleduplně a moudře, ale odhodlaně předávat skutečného ducha rodiny. Je to duch pokory, miluje druhé, nevychloubá se... Je to opravdová úplná láska.

Kdybych od vás měla odejít, opakovala bych s Ježíšem: „*Milujte se navzájem..., aby všichni byli jedno.*”

Z knihy Vánoce Chiary Lubichové vybrala -BM-

O JEDNOM BETLÉMU

K Vánocům patří neodmyslitelně betlém. Dolní Čermná se může pochlubit bohatou tradicí v jejich výrobě a i v současné době mají originální jesličky zde i v okolí v četných domácnostech. Ale i Praha má svůj betlém; ten byl dokonce snad první, zasazený (na rozdíl od palestinské reality) do zimního prostředí.

Vytvořil jej Josef Jaroslav Wenig (*1885) a nazval „Pražské jesličky“. Čtyři vystřihovací archy s návodem na podlepení a sestavení byly poprvé vydány staroměstským nakladatelstvím A. Štorch a syn ještě za rakousko-uherského mocnářství v roce 1916 a vynikaly nádhernými, působivě volenými barvami, které v pozdějších reprodukcích nebyly už nikdy dosaženy. Betlém je zasazen do obratně upravených Hradčan pokrytých sněhem.

Připomeneme si, že „Pražské jesličky“ jsou typicky české, lidové. Rodiště Ježíška je výtvarně přemístěno do chaloupky pod Hradčany předminulého století s tehdy nedostavěným Svatovítským chrámem. Figurky jsou typické postavy venkovanů, měšťanů, lidí nejrůznějších cechů a stavů. Ti přinášejí dárky ve starosvětských kostýmech oblíbeného Wenigova slohu Biedermaier. V pokoře a pospolitosti přinášejí své dary i tři králové.

Popud k namalování betlému dala Wenigovi vzpomínka na dětství, rodinné vyprávění o prapředku Filipovi, který po návratu z napoleonských válek dostal na památku od kamaráda z vojny obraz neznámého vlašského malíře „Narození Páně“. Citlivého výtvarníka v době vzniku jesliček ovlivňovala i tehdejší doba. Za první světové války v září 1915 umírá jeho strýc František Adolf Šubert, který byl prvním ředitelem Národního divadla, Josef Wenig pro sál Městského divadla v Náchodě maluje dekorativní olejomalby s výjev z minulosti

města s A. Jiráskem a B. Němcovou popisovanými postavami tohoto kraje. Podílí se jako výtvarník na založení kabaretu Karla Hašlera v divádélku Rokoko a v červnu 1916 se po delší známosti žení s Johanou (Janou) Antonií Škorpilovou (1871 – 1957).

Inspirací myšlenky Pražských jesliček bylo též uvedení hry bratří Wenigů ve Vinohradském divadle „K Betlému“. Později na to vzpomíná synovec Jan Wenig: Hra vyprávěla prostou formou o tom, jak krejčovský starý mistr Votruba zaspí nad klerikou, kterou má došít do Božího hodu a jak se s třemi králi dostane do Betléma. A právě ta část, kdy přibíhají do Betléma staří i mladí, aby tam zazpívali Ježíškovi (mezi dětmi byla i pozdější slavná pěvkyně Jarmila Novotná) – to byly oživené Pražské jesličky. Hra měla melodickou hudbu Rudolfa Piskáčka a v jejím rámci zazněl i kus dnes tak populární, tehdy málo známé Rybovy vánoční mše.

Josef Jaroslav Wenig ilustroval 113 knih, namaloval 103 plakátů, 350 ks žánrových pohlednic, vypravil 621 divadelních inscenací a navrhl tisíce divadelních kostýmů. Byl to vpravdě všestranný umělec; zemřel v Praze-Smíchově v roce 1939.

z různých zdrojů zpracoval Antonín Ježek

VÁNOCE JAKO REVOLUCE

Začal advent, který k nám hovoří o naději a očekávání. V křesťanské liturgii znamená přípravu na příchod Páně. Slova Igina Giordaniho, prvního ženatého fokolarína, italského spisovatele a politika, nás vedou k zamyšlení.

Pro většinu lidí jsou Vánoce jen jedním velkým svátkem mezi mnoha dalšími, spíše honosným než posvátným, a tak by bylo dobré se pozastavit nad některými tematickými aspekty tohoto svátku, jehož historie se dělí na dvě velké etapy, jednu předtím, druhou potom. Vzhledem k nekonečnému významu této události bychom čekali pompu, triumf, rasmus, čestnou střelbu a příliv miliónů zvědavců. Mezi narozením pozemského státníka, jak si jej vysníval a oslavoval antický svět, a narozením Ježíše, potmě a v neznámu, v tom je kontrast, který už je charakteristický pro nekonečnou originalitu Krista Krále, který se narodil ve stáji chudé ženě. Opravdu nevypadá jako Bůh a ani jako nejslavnější člověk, ale jako ten nejposlednější, ihned strašlivě ponížený. Přichází v té nejnižší společenské vrstvě, aby byl schopen vidět na zemi

všechny lidi, aby dokázal vidět očima všech bídnych.

Jeho revoluce nezačíná v pýše, ale v pokoře, která přitahuje Božím dětem nebe, počínaje těmi, kteří jedí a spí na holé zemi: otroky, nezaměstnanými, cizinci, prostě spodinou.

S tímto dítětem se rodí také svoboda a láska: jeho svoboda je svobodou lásky. A to je obrovský objev. Všeobjímající láska, které učí, směřuje ke zničení systému soužití založeného především na politické moci, zneužívání autority, zahálčivé lichvě, pohrdání prací, ponižování žen, sžíravé závisti. Logicky je tedy pro lidi zakotvené v tomto systému tato zpráva holým šílenstvím: je to otrapa zralý pro šibenici.

Blahoslavení chudí, kteří zchudli, aby pomohli potřebným... jen si představte vztek těch, pro které jsou peníze nejvyšším cílem...

„Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: ‚Nezabiješ.‘ (...) Ale já vám říkám: Každý, kdo se na svého bratra hněvá, propadne soudu.“ Tento výrok ohrožoval a dodnes ohrožuje všechny bojovníky a zbrojní průmysl; a mít v lásce bratra znamená ukončit šarvátky, rozpory a násilí. Kdyby se společnost tímto výrokem řídila, došlo by k pokojnému soužití. Namísto rvaní a střelení by se lidé na sebe usmívali a všichni by se najedli. Život v míru, to by byly neustálé Vánoce.

A to je Kristova revoluce: znovu se rodit navzdory prokletí smrti. Proto je nejvyšším přikázáním milovat bližního; a to je rovno lásce k Bohu. Pro lásku k bližnímu položit život.

To je v krátkosti význam Vánoc: revize minulosti, konec válek, podlých vášní, lakomství; počátek univerzální lásky, která nepřipouští rozdělení podle rasy, kasty, třídy, politiky... Ježíš svým životem a smrtí káže a učí životu. Proto si klidně na Vánoce upečte vánočku, když vám to pomůže vzbudit lásku, ale slavte především smířením, které činí přítrž nemocem ducha a navrácí zdraví. Slavme vděčnost Pánu a Panně Marii, kteří trpěli, aby nás učili a pomohli nám ukončit naše trápení.

Z knihy Igina Giordana Vánoce jako revoluce vybrala -BM-

Modlíci se srdce země

Maria s Josefem jsou v jeskyni za Betlémem.

Město spí... a oni bdí – na modlitbách. Jsou to modlitby za svět, prosby vstříc Vykupiteli.

Tito dva **tvorí styčné body země s nebesy**. Přivolávají příchod Boha, jeho milostiplný příchod. To jsou právě perly země.

Svět je nezná. Bůh o nich ví, a to stačí. Jsou to jakési antény, které zachycují co nejvíce obraz Boží, co nejvíc věčných hodnot, projevů Boží vůle a milosti.

Čím víc antén, tím lepší je obraz i poslech. Je to krásné – chtít být takovým styčným bodem země s nebesy. Vzít si na starost okolní svět, být mu předavatelem Boží milosti – **být pomocí** duchovně slepým a hluchým.

Vánoce bývají pro takové duše **velkou výzvou** – všechny bolesti a bída světa zde mají svůj odlesk – a proto tito lidé zvou narozeného Ježíše ke všem těmto potřebným, ke všem, kteří si sami pomoci nemohou...

A tak jsou lidé, kteří jsou bičem na lidstvo, jsou lidé, kteří jsou přítěží – a jsou lidé – **modlíci se srdce země – lidstva!** Buďme jimi i my!

(Podle biskupa Josefa Hloucha)

Přeji radostné Vánoce a Boží světlo a sílu do nového roku 2019 – žehná otec Josef

STRÝC VÁCLAV

O strejdovi, ve kterém vidím část svého otce, se kterým si mám vždy co říct a který má úžasný přehled, bych vám chtěla vyprávět.

Narodil se v Dolní Čermné, a to před 93 lety. Jeho rodiče neměli své bydlení, ale žili u Jansů, kde pracovali. Strýc měl ještě čtyři sourozence. Můj otec byl nejstarší, pak strýc Václav, Marie, která brzy po narození zemřela, Růžena a Ladislav. Vyrůstali v chudobě. Z vyprávění vím, že jedli hlavně brambory někdy i s povídky a ujídali brambory, určené pro výkrm vepřů. Jejich otec byl koňák. Jezdil s povozem, vozil kámen z lomů, pracoval na poli. (Údajně přivezl i pomník padlých do Petrovic.) Václav měl k hospodaření nejbližší. Rád otci pomáhal. Po válce, kdy nastal odsun Němců, jela jejich rodina hledat volné chalupy. Našli v Lukové jeden menší statek s polnostmi a celá rodina se tam odstěhovala. Strýc se svým otcem začali na statku hospodařit, a protože se u Jansů mnohému naučili, práce se jim dařila. Později byl nucen vstoupit do družstva, kde pracoval až do důchodu. Koně vyměnil za traktor, pásák nebo jiný stroj. Oženil se s Ančou (jak jí stále říkáme) a vychovali dva syny.

Co je ale krásné, že strýc Václav a teta Anča spolu žijí stále. Tetě bylo 96 a strejdovi 93 let. Jsou na statku, chovají 23 slepic a králíky. Počet nevím, ale ve chlévě a ve výběžích jich běhalo mnoho. Když přijedeme na návštěvu, tak nás nejprve přivítají kočky i s koťaty, na zápraží sedí Václav a čte. Teta odpočívá doma. Má problémy s očima a málo vidí. Na neděli nezapomene upéct koláče. Za chvíli už na stole voní káva a všichni si povídáme. Dostali jsme se snad do jiného světa? Strejda vyprávěl, že letos přišel o pět slepic, sežrala mu je kuna. Mohla jich mít na svědomí ještě víc, ale večer, když šel zavírat, uviděl v díře kurníku ocas. Zatáhl za něj a držel v ruce kunu. Praštil s ní a bylo po škodné. Já bych něco takového udělat nemohla. Obdivovala jsem, že se nebál a byl tak pohotový. Vždyť ho mohla pokousat. Přivezla jsem jim několik výtisků Poutníka. To si vždy strejda rád vezme. Večer bude co číst, říká. Lehne do postele a já čtu nahlas, dokud mě nezačne škrábat v krku. Potom posloucháme rádio a jdeme spát. Nezapomene mi připomenout, že Poutníka po přečtení předává knězi, který za nimi dojíždí.

Připomínal nám, že za týden v neděli se pojedou cyklistické závody. Loni se byli s tetou dívat a moc se jim to líbilo. Má přečtené noviny, nabízí nám zajímavé články z lanškrounských novin, a kdo chytil největšího sumce. Někdy teta zavzpomíná na své mládí, tancovačky a jak když šli z Mistrovic, na Studené našli zabitého Němce. Ráno, když šli do kostela, tak tam Němec ležel stále, ale boty už neměl.

Jejich vyprávění by dalo na knihu. Při odjezdu nemůžeme zapomenout projít s tetou a strejdou zahradu. Děti tam jezdí a hospodaří tam. Mohou se tedy pochlubit paprikami, rajčaty, hroznovým vínem, ale i novými stromky jak ovocnými, tak okrasnými. Jsou stejně dobří hospodáři jako oni a mají z nich radost. Moje sestry i sestřenice tam dnes jezdíme rády jako domů. Nahrazují nám naše rodiče.

-jm-

PŘÍSPĚVEK BISKUPA TOMÁŠE K PROBLEMATICE GENDERU.

Bratři a sestry z naší plzeňské diecéze, pojem „gender“ je v posledních dnech skloňován více než kdy jindy. Diskuse o ratifikaci Istanbulské úmluvy, která je s problematikou genderu významně spojena, zmobilizovala některé skupiny křesťanů k velkým akcím a probudila mnoho emocí.

Po vyslechnutí mnoha z vás, kteří prožívají značnou zmatenost v uchopení tohoto tématu, jsem se rozhodl zveřejnit svá východiska, na základě kterých se v této problematice usiluji orientovat já.

V prvé řadě jde dle mého přesvědčení o pochopení celé komplexity genderové problematiky jako takové. Diskusi o Istanbulské úmluvě v této souvislosti vnímám jako sekundární.

Prohlášení a výzvy, které se v současnosti kolem pojmu „gender“ objevují – mnohdy velmi emocionálně nabitě, vyhocené, někdy až s apokalyptickými vizemi – ve mně vyvolávají dojem, že mnozí přispěvatelé bohužel právě tuto komplexnost genderové problematiky nerespektují.

V mnoha příspěvcích a diskusích, jež jsou nyní v českém prostoru přítomné, se především, nebo dokonce výlučně, řeší otázky spojené se zcela radikálními formami genderové ideologie: rušení rozdílů mezi ženami a muži a volná volba pohlaví bez jakékoliv závislosti na biologických danostech. Mnohé tyto názory navozují dojem, že vzít vážně genderová studia nutně znamená ohrožení výchovy dětí a přispění k zániku manželství a rodiny jako takové.

Osobně v žádném případě nepopírám, že v genderové problematice jsou silně zastoupeny i nebezpečné radikální postoje. Zároveň ale považuji redukci celé sociálně-kulturní a historické problematiky role pohlaví na tyto ideologicky zaměřené radikální teorie za značně zavádějící. Pro vyvážený pohled na celou problematiku je to redukce nebezpečná a její přijetí křesťany vylučuje ze seriózní společenské diskuse.

Zároveň takovýto přístup přináší více znepokojení, chaosu a paniky než lepšího pochopení problému, kterého je v současné době velmi zapotřebí. Problematika genderu je daleko složitější, než aby se vešla do několika sloganů. Rozsáhlá

oblast genderových studií totiž zahrnuje celou škálu přístupů, které je nutné nejprve studovat a pak eventuálně kriticky posuzovat.

Jsem přesvědčen, že zodpovědný přístup křesťana znamená nejdříve porozumět pojmům, umět je správně používat a na základě této znalosti pak rozlišovat. Domnívám se, že některé materiály, které jsou k danému tématu v současnosti produkovány, toto zodpovědné východisko neberou vážně nebo je zcela opomíjejí. Přičemž slovo „gender“ se mnohdy používá v různých a často i velmi rozdílných významech. Proto je nejprve nezbytná seriózní definice pojmů pohlaví, gender, genderová studia a genderová ideologie a jejich vzájemné důsledné rozlišování:

- Pohlaví se vztahuje k biologické stránce člověka a rozlišuje muže a ženu na základě tělesných odlišností.
- Genderová studia se věnují roli, kterou muž a žena přejímají na základě svého pohlaví v závislosti na kulturních, náboženských, sociálních, politických, právních a ekonomických konceptech a rámcích (gender).
- Genderová ideologie je z křesťanského pohledu nepřipustný jednostranný teoretický konstrukt, který definuje osobní identitu každého člověka zcela nezávisle na jeho biologickém pohlaví nebo například podstatu jakéhokoliv vztahu mezi mužem a ženou pojímá výhradně mocensky.

Křesťanské pojetí vztahu muže a ženy vychází z biblické zvěsti. Východiskem pro pochopení tohoto vztahu je princip komplementarity založený na rovné důstojnosti muže a ženy v Božích očích a na respektu před životem jako darem od Stvořitele. To je základní a neměnné východisko pro postoj Církve v celé genderové problematice.

Církev však zároveň musí s pokorou přiznat, že nejen v minulosti, ale i v současnosti toto východisko mnohdy nenašlo adekvátní odezvu v konkrétních vztazích a postojích Církve samotné. Svědčí o tom i slova svatého papeže Jana Pavla II. v Listu ženám (1995):

„Jsme bohužel dědici dějin, které značně nepříznivě ovlivnily a ve všech dobách a na každém místě ztížily cestu ženy, která byla upírána její důstojnost, jejíž přednosti byly deformovány, která byla často diskriminována nebo zotročována. To jí často bránilo být zcela sama sebou a ochudilo tak celé lidstvo o ryzí duchovní bohatství. Nebylo by jistě snadné poukazovat na konkrétní odpovědnost, neboť je třeba brát v úvahu sílu kulturních návyků, jež během staletí utvářely mentalitu a instituce ve společnosti. Jestliže ale přitom, zvláště v určitých historických souvislostech, selhala objektivní odpovědnost mnohých synů církve, upřímně toho lituji. Toto politování ať se stane v celé církvi podnětem k úsilí o obnovení věrnosti k podnětům evangelia, která právě k otázce osvobození žen od jakékoliv formy zneužívání a poroby přináší trvale aktuální poselství, založené na postoji samého Krista.“

I současný papež František v postsynodální exhortaci Evangelii gaudium (odst. 69) zmiňuje machismus jako jednu z negativních charakteristik tradiční katolické kultury, kterou je třeba pojmenovat a měnit. Obdobně vyznívá i vyjádření synodních otců v závěrečném dokumentu synody o mládeži v článku 148:

„Církev, zaměřená na synodální styl, se nebude moci obejít bez reflexe nad situací a úlohou ženy v církvi, a tedy i ve společnosti. Mladí - muži i ženy - to naléhavě požadují. Dosavadní úvahy na toto téma je třeba uvést do praxe odvážnou kulturní konverzí a změnou každodenní pastorační praxe. Zvláště důležitá je v této souvislosti přítomnost žen v církevních orgánech na všech rovinách, také v zodpovědných funkcích, účast žen na církevních rozhodovacích procesech, za respektování vysvěcených služebníků. Jde o povinnost spravedlnosti, která se inspiruje Ježíšovým přístupem k mužům a ženám jeho doby a důležitostí některých biblických ženských postav v historii spásy a v životě církve.“

Právě neideologicky koncipovaná genderová studia, která chápou, že „biologické pohlaví (sex) a jeho společensko-kulturní roli (gender) je možné odlišovat, stejně jako duši a tělo, ale ne oddělovat,“ jak píše papež František v exhortaci Amoris laetitia (56), mohou být smysluplnou a vítanou pomocí k tomu, abychom jako křesťané pochopili celou problematiku v souvislostech a byli schopni správně i jednat.

Jen na základě takového teoreticky kvalitně a nezaujatě pochopeného východiska je možné v „pravdě, která osvobozuje“ (Jan 8,32) uvést do praktického života Církve to, co teoreticky hlásáme.

Obracím se proto na odborně zdatné křesťany s žádostí, aby se intenzivně této problematice věnovali a na základě vědecky kvalitních a ideologicky nedeformovaných poznatků poskytli Církvi i jejím pastýřům fundovaná teoretická východiska pro společné putování sester a bratří na cestě do Božího království.

Potřebujeme je velmi, abychom mohli uvést do praxe to, co vyžaduje spravedlnost a vzájemná úcta inspirovaná příkladem Ježíše Krista.

+ biskup Tomáš

KDYŽ VÁM NĚKDO ŘEKNE, ŽE JSTE VŮL, TAK JÁSEJTE...

Dávám mu za pravdu...

Úsudky druhých totiž mohou být zcela falešné. A pak – slovo vůl dnes vlastně skoro nic neznamená; mladí lidé se tak oslovují na potkání. Věta „Pan učitel je vůl“ už skoro nikoho nezaráží. Znamená to třeba jen to, že dává úkoly a chce, aby se žáci učili.

Já bych ale volem chtěl doopravdy být. Abych totiž měl blízko k jesličkám, abych mohl na malého Ježíše v jeslích dýchat a tak jej zahřívát. To je něco záviděníhodného a vznešeného. V tomto smyslu bych byl rád dvojnásobným volem a ještě i oslem. Ten byl také u jesliček.

K jesličkám nenacházejí cestu totiž jen zcela rozumní lidé. Mnozí mají dokonce už tolik rozumu, že se nehodí už vůbec k ničemu. Člověka opravdu nic nesmí rozházet. Zvláště tenkrát ne, když slyší takovou chválu, jako jsem ji slyšel já. Ono je někdy vskutku krásnější být zařazen mezi voly a osly než mezi určité lidi.

(Z knihy Františka Lukeše Celý život jsem se učil a přece jsem propadl, pastorage.cz) oJ

AHOJ DĚTI!

Čtvrtá svíčka na adventním věnci se konečně dočkala a může vesele zářit, i když ne příliš dlouho, protože poslední adventní den, tedy Štědrý den, stojí už doslova za dveřmi. Věřím, že advent se vám podařilo prožít pěkně a že také řetězovka je téměř dokončena. Už stačí jen opravdu malý krůček a vstoupíme do posvátné doby vánoční. Budeme slavit narození Spasitele, velikou Boží dobrotu a lásku, veliké obdarování lidstva.

Svatý Lukáš překrásně popisuje ve svém evangeliu tuto událost. Vypráví o putování Josefa a Marie z Nazareta do Betléma kvůli sčítání lidu, o nepřijetí ve městě a naplnění času, kdy se mělo Marii narodit dítě. Popisuje údiv a bázeň pastýřů, kteří nedaleko hlídali stáda, při zjevení anděla Páně a jeho slovech: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel – to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích.“ A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení!“ (Lk 2, 10-14)

Obrázek se snaží zachytit právě tento okamžik. Celá obloha zářila množstvím andělů a ti svým zpěvem vlebili Boha. Jakmile andělé odešli, obloha opět potemněla. Pastýři neváhali a hned pospíchali do Betléma poklonit se narozenému děťátku. Na našem obrázku, který si můžete vybarvit, září místo andělů hvězdičky.

Přeji krásné Vánoce a hodně radosti z dárků.

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

Na otázku, kdy se slaví Vánoce, asi nikdo nezaváhá s odpovědí. Ale Vánoce mohou být i jindy a častěji, jak dokládají následující slova, která se mi dostala do rukou. Možná jsme je již někdy četli, slyšeli. Přesto právě v tomto případě vůbec neškodí si je zopakovat vícekrát...

Vánoce

Vždycky, když si dva lidé odpustí – jsou Vánoce.

Vždycky, když se snažíte porozumět svým dětem – jsou Vánoce.

Vždycky, když někomu pomůžete – jsou Vánoce.

Vždycky, když se někdo rozhodne žít lépe, čestněji – jsou Vánoce.

Vždycky, když se narodí dítě – jsou Vánoce.

Vždycky, když zkusíš dát svému životu nový smysl – jsou Vánoce.

Vždycky, když se díváte na druhé očima lásky – jsou Vánoce.

Protože se narodila láska,

protože se narodil pokoj,

protože se narodila spravedlnost,

protože se narodila naděje,

protože se narodila radost,

protože se narodil Ježíš Kristus.

Prožívejme Vánoce, vytvářejme Vánoce...

I vám přeji požehnané Vánoce, ať prožijete tu opravdovou radost a lásku, kterou nám Spasitel přinesl.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka - Slova na doplnění řetězovky:

advent, ticho, obětujeme, Mesiáš, štědrost, stopa, papír, radost, tajemství, víno, ozdoba, Barbora, raneček, kapr, roráty, tylový, výlov, Vykupitel, les, stromek, koledami, Micheáš, Štědrý

OPRAVA STŘECHY FARY

V průběhu několika posledních let dochází po každé zimě nebo větším větru k poškození šablon i hřebenáčů střechy. Výměna je možná pouze z plošiny, protože při pohybu po krytině dochází k jejímu dalšímu praskání, některé části střechy jsou i tak velmi špatně přístupné. Intervaly jednotlivých oprav se zkracují a není vždy snadné dohodnout s pokrývačskou firmou okamžitý zásah a zamezit tak zatékání do krovu.

Ve spolupráci s vikariátním technikem a po konzultacích se zástupci památkové péče je navržena a připravována kompletní výměna střešní krytiny. Použity budou plechové šablony stejného tvaru, velikosti i černé barvy, jako jsou ty původní vláknocementové, jejich životnost ale bude násobně vyšší. Materiálově se jedná o nekorodující slitinu hliníku s další dodatečnou povrchovou úpravou, jednotlivé šablony jsou po svém obvodu upraveny ohyby plechu (zámky) pro vzájemné spojení v ploše střechy. Konstrukce krovu byla prohlédnuta specialistou, který nyní řeší návrh chemického ošetření dřevěných prvků po sejmutí původní krytiny. Společně s vikariátním technikem nyní připravujeme podklady pro poptávkové řízení na dodavatele pokrývačských prací. Podle výsledné ceny díla by realizace opravy celé střechy mohla proběhnout v roce 2019 nebo 2020, podle toho, jaké budou aktuální finanční možnosti farnosti.

-oJ-

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Prosinec 2018			
Po 24. 12.	Štědrý den	7:30	Motlovi 11
Út 25. 12.	Slavnost Narození Páně	10:30	Málkovi 180
St 26. 12.	Svátek sv. Štěpána	7:30	Zpěvákovi 195
		10:30	Macháčkovi ml. HČ 180
Ne 30. 12.	Svátek Svaté Rodiny	7:30	Menclovi 193
		10:30	p. Krátký 73

Leden 2019			
Út 1. 1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie, <i>Nový rok</i>	7:30	p. Filáček 332
		10:30	Kunertovi 458
Ne 6. 1.	Slavnost Zjevení Páně	7:30	Nastoupilovi 303
		10:30	Jurenkovi 160
Ne 13. 1.	Svátek Křtu Páně	7:30	Svobodovi 377
		10:30	Pecháčkovi 330
Ne 20. 1.	2. neděle v mezidobí	8:00	Adamcovi 18
Ne 27. 1.	3. neděle v mezidobí	7:30	Marešovi 172
		10:30	<i>Mše svatá pro děti</i>

Únor 2019			
Út 3. 2.	4. neděle v mezidobí	7:30	Kužilkovi 202 HČ
		10:30	Židkovi 65
Ne 10. 2.	5. neděle v mezidobí	7:30	Kubičkoví 173
		10:30	Formánkovi 83
Ne 17. 2.	6. neděle v mezidobí	7:30	p. Kunert 125
		10:30	<i>Mše svatá pro děti</i>
Ne 24. 2.	7. neděle v mezidobí	7:30	Ježkovi 295
		10:30	Jansovi 7

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ

V Dolní Čermné ve čtvrtek 3. 1. 2019, v Petrovicích v pátek 4. 1. a ve Verměřovicích ve středu 9. 1.

ŽEHNÁNÍ DOMŮ A BYTŮ

Během měsíce ledna 2019 se v naší farnosti uskuteční žehnání domů a bytů. Během svátků si můžete vyplnit přihlášku a vložit ji do schránky s nápisem Žehnání domů. Přihlášky a schránky budou připraveny v našich kostelích.

ŠACHOVÝ TURNAJ NA FAŘE

V pátek 28. 12. 2018 se uskuteční 20. ročník šachového turnaje na faře v Dolní Čermné. Začátek je v 15:00 hodin. Všichni zájemci jsou srdečně zváni.

PODĚKOVÁNÍ

Při sbírce v neděli 2. 12. 2018 na kněžský seminář a formaci bohoslovců bylo vybráno 9 350,- Kč. Děkuji všem dárcům. Pán Bůh zaplať.

POKŘTĚNA BYLA

v kostele v Dolní Čermné

9. 12. 2018

Veronika Kubičková

otec Josef

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 24. 12.	Štědrý den	7:30	mše sv. v Dolní Čermné – za Františka Severina, rodiče a duše v očistci
		16:00	mše sv. ve Verměřovicích, „půlnoční“ zaměřená pro děti, zpěvem koled doprovází děti a mládež z Verměřovic – za Gabriela Macana
		24:00	půlnoční mše sv. v Dolní Čermné, zazní Česká mše vánoční „Hej mistře“ J. J. Ryby v podání místního chrámového sboru; – za zemřelé dárce farností
úterý 25. 12.	slavnost NAROZENÍ PÁNĚ zasvěcený svátek; dnešní sbírka je věnována na opravy ve farnosti	9:00	mše sv. ve Verměřovicích – za Josefa Maříka a maminku
		10:30	mše sv. v Dolní Čermné (zpívá dětská schola) – za zemřelé dárce farností
		15:00	zpěvy z nešpor v Dolní Čermné (zpívá chrámový sbor)
středa 26. 12.	Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka	7:30	mše sv. v Dolní Čermné – za farníky
		9:00	mše sv. v Petrovicích
		10:30	mše sv. v Dolní Čermné (zpívá mládež) - za Jiřího a Martu Formánkovy a celý rod
čtvrtek 27. 12.	svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty		
pátek 28. 12.	svátek svatých Mládětek, mučedníků	7:30	mše sv. v Dolní Čermné – za Vojtěcha Kunerta a celý rod
		15:00	tradiční šachový turnaj na faře v Dolní Čermné
sobota 29. 12.	Pátý den v oktávu Narození Páně	17:00	mše sv. ve Verměřovicích
NEDĚLE 30. prosince	svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa; <i>obnova manželských slibů</i>	7:30	mše sv. v Dolní Čermné – za Matyldu Kroulíkovou, manžela Josefa a dceru Marii
		9:00	mše sv. v Petrovicích – za naše domovy, za naši vesničku Petrovice
		10:30	mše sv. v Dolní Čermné – za farníky
pondělí 31. 12	Sedmý den v oktávu Narození Páně; sv. Silvestra I., papeže; <i>konec občanského roku 2018</i>	16:00	Poděkování za uplynulý rok 2018 mše sv. v Dolní Čermné – za zemřelé dárce farností
ÚTERÝ 1. ledna 2019	Slavnost MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE zasvěcený svátek <i>Den modliteb za mír</i>	7:30	mše sv. v Dolní Čermné – za rodinu Holečkovou a duše v očistci
		9:00	mše sv. ve Verměřovicích
		10:30	mše sv. v Dolní Čermné – za zemřelé dárce farností
		15:00	adorace a svátostné požehnání v Dolní Čermné
středa 2. 1.	sv. Basila Vel. a Řehoře Naz., biskupů a uč. církve		
čtvrtek 3. 1.	Nejsvětějšího jména Ježíš	7:30	mše sv. v Dolní Čermné
pátek 4. 1.	po oktávu Narození Páně; <i>první pátek v měsíci</i>	18:30	adorace a svátost smíření v Dolní Čermné
		19:00	mše sv. v Dolní Čermné
sobota 5. 1.	po oktávu Narození Páně	17:00	mše sv. ve Verměřovicích (žehnání vody, kadidla a křidy)
NEDĚLE 6. ledna	Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ, sv. Tři Králové	7:30	mše sv. v Dolní Čermné (žehnání vody, kadidla a křidy) – za Ludmilu Marešovou, manžela, vnuka a pravnuka
		9:00	mše sv. v Petrovicích (žehnání vody, kadidla a křidy)
		10:30	mše sv. v Dolní Čermné – za farníky - při mši svaté bude pokřtěn Vojtěch Šebřle.

POUTNÍK, VÁNOCE 2018 – LEDEN 2019

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 9. prosince 2018. Poutník vyjde 23. prosince 2018

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, P. Židek, T. Macháček, V. Kubičková, J. Adamec

Tiskne Tiskárna HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ +420731617978. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.